

Arrest

nr. 143 521 van 17 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 november 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. KOLINSKY, die loco advocaat M. DE ROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 oktober 2012 geeft de gemachtigde de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.2. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(...) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie M. E., attaché (1) (2) wordt aan de genaamde Y., A., geboren te Berkane, op (...)1973 die de Marokko nationaliteit heeft,

het bevel gegeven om binnen de dertig dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

X 2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

O In uitvoering van artikel 74/14, §2, van de wet van 15 december 1980, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om:

- O Zich aan te melden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt en/of;
- O een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring te geven bij de Deposito- en Consignatiekas, en/of;
- O een kopij van identiteitsdocumenten te overhandigen en /of;

REDEN VAN DE BESLISSING :

De A- kaart van betrokkene is verstreken sinds 11/09/2012 en kan niet worden verlengd. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

“Eerste middel: schending van de motivatieplicht: schending van het artikel 62 van de wet van 15/12/1980 en schending van de artikels 2, 3 en 5 van de wet van 29/07/1991 op de formele motiveringsplicht van de administratieve aktes. De aangehaalde reden voor de weigering van zijn verblijfstitel werd als volgt geformuleerd: “De A-kaart van betrokkene is verstreken sinds 11/09/2012 en kan niet worden verlengd.”; Nergens in de bestreden beslissing wordt er gemotiveerd waarom de A-kaart van betrokkene niet kan verlengd worden; Het is er het gissen naar, geen enkele reden wordt opgegeven!; Er is duidelijk schending van de motivatieplicht want verzoeker moet raden waarom zijn verblijfstitel niet verlengd wordt.”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 7, 2° van de vreemdelingenwet en motiveert zij dat de verzoekende partij *“langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd”*. Zij wordt verder als volgt gemotiveerd: *“De A- kaart van betrokkene is verstreken sinds 11/09/2012 en kan niet worden verlengd.”*

Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 2 oktober 2012 voegt als bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit de inhoud van het verzoekschrift dat de verzoekende partij het inderdaad heeft over het bevel om het grondgebied te verlaten van 2 oktober 2012, omdat dit bevel inderdaad een motief bevat dat het volgende stelt: *“De A- kaart van betrokkene is verstreken sinds 11/09/2012 en kan niet worden verlengd.”*

In het administratief dossier bevindt zich eveneens de beslissing van 2 oktober 2012 tot “weigering van verlenging tijdelijk verblijf”, die overigens andere motieven bevat. Dit is echter niet de bestreden beslissing, zoals uit voorgaande bespreking is gebleken.

Uit voorgaande blijkt dat de verzoekende partij de motieven van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) niet betwist, waardoor zij blijven staan.

De verzoekende partij maakt de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen dan ook niet aannemelijk, noch maakt zij aannemelijk dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC